

Pastýřský list Mons. Jana Baxanta, biskupa litoměřického, pro Nový rok 2013

Drazí bratři a sestry v Kristu,

se vstupem do nového roku, jubilejního, cyrilometodějského vás všechny zdravím ve jménu Páně s ujištěním, že každému z vás ze srdce přeji, na přímluvu Matky Boží, hojnost Božího požehnání. Svatí bratři Cyril a Metoděj byli přáteli Panny Marie, opravdovými křesťany, a proto i ve své době účinnými nástroji v Boží ruce.

V uplynulých dvou letech jsme si jako křesťané připomínali, nám tak vlastní, dvě „rodné sestry“, totiž křest a biřmování, a uvědomili jsme si svou křesťanskou důstojnost a křesťanskou dospělost. Letos se nám nabízí příležitost k obnově našeho vztahu k Eucharistii, k posílení křesťanské opravdovosti. Připomeňme si, co všechno pro nás živá přítomnost Ježíše Krista ve svátosti Eucharistie znamená: jako hladovějící – toužící – očištění svátostí pokání se sytíme vskutku životodárným pokrmem. Přejme tuto posilu všem, našim dětem při jejich zrání a dospívání, i starším a nemocným, putujícím nelehkými úskalími pozemského života. Ježíš je posila všech. A v našich svatostáncích je přítomný pro všechny. Nemůžeme tam živého Ježíše nechat odpočívat v osamění a Jeho dům ponechat trvale uzamčený. Společnými silami ve farních společenstvích se svými duchovními správci hledejme cesty, jak zpřístupnit naše kostely a přiblížit svátostného Krista i těm, kteří projevují zájem o hodnoty, nám křesťanům tak drahé.

Eucharistická meditace, ke které vás, drazí bratři a sestry, vybízím, má své pokračování v praxi křesťanského života, zvláště v Roce víry, nedávno vyhlášeném papežem Benediktem XVI. Vroucí osobní zbožnost každého z nás, hluboká víra a radostně prožívané přátelství s Kristem, propojme s opravdovostí svých skutků, křesťanského svědectví. Jak? Ke všem našim každodenním činům, slovům i myšlenkám pozvěme Ježíše. Co ob stojí před Ním, ob stojí i před lidmi. Jestli kdy lidé něco skutečně důležitého postrádali a současně po tom toužili a od nás, křesťanů, očekávali, pak je to právě věrohodnost, věrohodné svědectví. Vzájemně se, prosím, v tomto utvrzujeme!

Drazí bratři a sestry, chci vás též informovat o jednom, a jistě nikoliv jediném praktickém dopadu snad již dokončeného zákona o částečném majetkovém narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, tedy i litoměřické diecéze. Naše diecéze rázem nezbohatne, protože mnoho toho nemá, co by jí bylo vráceno, ale není ani chudá. Je dostatečně bohatá na dědictví našich předků a může být ještě bohatší na naše ryzí vzájemné vztahy. Mezi ně patří i solidarita. Solidární jednání není jakési nouzové východisko, ale je to ušlechtilé a zodpovědné jednání pravé lásky. Je to projev dobré vůle dělit se s druhými i o to málo, co je v evangeliu nazýváno „vdoviným grošem“. Přeji si a ustanovuji proto, abychom se od začátku letošního roku prostřednictvím Fondu solidarity litoměřické diecéze v duchu vzájemné křesťanské pozornosti zřekli onoho „biblického desátku“, tedy desetiny z farních sbírek a

některých dalších příjmů a velkoryse jej nabídli druhým, konkrétně pro potřeby na území celé naší diecéze, tedy ve prospěch těch, kteří jsou ještě chudší než my sami. Jsem přesvědčen, že toto vskutku křesťanské smýšlení a ochota jsou činem naplňovat, budou jednou ze solidních odpovědí těm, kteří by, nepoučeni, snad chtěli katolickou církev v naší zemi považovat za sobecký hrabivý spolek. Děkuji vám za vaše pochopení.

Kéž vás, vaše drahé a blízké, vaše rodiny na přímluvu Matky Boží Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje po celý rok a vždycky provází požehnání Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš + Jan